

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. marta 2013. god.

Br. ref.:RK400/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI103/12

podnosilac

INTEGRAL DOO

**Ocena ustavnosti presude Posebne komore Vrhovnog suda ASC-11-0056-A0001
od 7. juna 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je "Integral", privatna firma iz Prištine, predstavljena od strane Agima Aliua, direktor.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Posebne komore Vrhovnog suda Kosova po pitanjima koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju (u daljem tekstu: Posebna komora) pod brojem ASC-11-0056-A0001, od 7. juna 2012. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 5. jula 2012. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu, osporenim presudom Posebne komore, povređena prava na imovinu, zagarantovana članom 46. Ustava i članom 1. Protokola 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: Evropska konvencija o ljudskim pravima ili EKLJP).
4. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda da poništi osporenu presudu i vrati predmet Posebnoj komori na ponovno razmatranje.

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na članu 113. 7. Ustava, čl. 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56.(2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 19. oktobra 2012. god., podnosilac zahteva podneo je zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 31. oktobra 2012. god., predsednik Suda je, odlukom br. GJR.103/12, imenovao sudiju Artu Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca i odlukom br.KSH.103/12 od istog dana imenovao je Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Enver Hasani.
8. Dana 13. marta 2013. god., nakon što je razmatralo izveštaj Sudije izvestioca, Veće za razmatranje je predložilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 7. septembra 2006. god., podnosilac zahteva uložio je žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda protiv Kosovske poverilačke agencije (u daljem tekstu: KPA) i Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), zahtevajući potvrđivanje vlasništva nad nepokretnom imovinom, poslovnim prostorom koji se nalazi u Prištini, ulica UÇK br. 2 (bivša JNA, potom ulica Kralja Milutina), u ukupnoj površini od 814,00 m². Podnosilac zahteva svoju tužbu zasniva na kupoprodajnom ugovoru između podnosioca zahteva i "Investbanka DD" (u stečaju) u Beogradu. Ugovor o prodaji je potvrđen u Prvom opštinskom sudu u Beogradu pod br. 900/61, od 19. aprila 2006. god.
10. Dana 15. marta 2007. god., KPA je dostavila odgovor na tužbu podnosioca zahteva navodeći, *inter alia*, da sporna imovina pripada Kosovskoj banci, poznata kao Bankos Osnovna banka u Prištini, koja je deo Banke Kosova DD (u daljem tekstu: Banka). KPA je takođe naveo da su oni vodili istragu i utvrdili da je Banka osnovana od strane društvenog preduzeća (DP) i da je njena imovina društveno vlasništvo.

11. Dana 13. aprila 2011. god., Sudsko veće je donelo presudu SCC-06-0394 i odbilo tužbu podnosioca kao neosnovanu.
12. Sudsko Veće je u svom obrazloženju navelo da: *“Pošto je Sud ustanovio da tužilac [tj. podnosilac zahteva] ne poseduje dokaz o pravnom osnovu, imovinski spor ostaje između Investbanke i Bankkosa (bilo da se upravlja ili ne od strane KPA), nije izvršeno određivanje u ovom dosijeu. Ovo je razlog zašto izložen naslov od strane tužioca ne može da predstavlja validan razlog za zahtev.”*
13. Dana 23. maja 2011. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu na presudu Sudskog veća Posebne komore, zbog kršenja odredaba o parničnom postupku, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
14. Žalbeno veće Posebne komore je doneo osporenu presudu br. ASC -11-0056-10001, 7. juna 2012. god. i odbilo žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdilo presudu Sudskog veća Posebne komore od 13. aprila 2011. god., SCC- 06-0394.
15. U pravnom obrazloženju Žalbeno veće Posebne komore je navelo da *“Sudsko veće PKVS u svome obrazloženju je jasno naglasilo... da „tužilac ne poseduje dokaz o pravnom naslovu.“*
16. Štaviše, Žalbeno veće je potvrdilo mišljenje Sudskog veća da *“prenos imovinskih prava tužiocu putem ‘imovinskog naslova’ koji on poseduje, nije izvršen na zakonit način.”* Žalbeno veće je takođe potvrdilo da sporna imovina *“je društveno vlasništvo”*.
17. Pored toga, Žalbeno veće Posebne komore je navelo da *“prenos imovinskog prava za spornu nepokretnost je izvršen na osnovu ugovora sklopljenog u Beogradu, koji nije ispunio pravne zahteve primenjivog zakona na Kosovu. Stoga ovaj ugovor ne predstavlja nikakvo pravno delovanje primenjivog zakona na Kosovu i to nije dokaz pravnog naslova koji bi dozvolio tužiocu nesmetani prenos i registrovanje imovinskog prava na kupljenu imovinu.”*
18. Štaviše, Žalbeno veće Posebne komore primećuje da se imovina koju je kupio podnosilac zahteva nalazi u Prištini, dok je kupoprodajni ugovor overen u Opštinskom sudu u Beogradu, i ovo pravno delovanje kao takvo je bez ikakvog pravnog dejstva.
19. Konačno, Žalbeno veće Posebne komore nalazi da *“ovo pravno delovanje je u suprotnosti sa članom 4. Zakona o prometu nepokretnosti... odredba koja zabranjuje otuđenje nepokretnosti u društvenom vlasništvu privatnim licima.”*

Tvrđnje podnosioca zahteva

20. U svom zahtevu Ustavnom sudu podnosilac zahteva tvrdi da su povređena njegova prava zagarantovana Ustavom, jer je Posebna komora *“nepravедno tvrdila da tužilac ne poseduje bilo kakav dokaz o pravnom naslovu, kako bi dokazao njegovo pravo nad ovim poslovnim prostorijama”*. Podnosilac zahteva tvrdi da *“banka kao finansijska institucija se ne može tretirati kao društveno ili javno preduzeće”*. Podnosilac zahteva je naveo da je *“Investbanka DD, u skladu sa zakonom, sprovela postupak stečaja, odluku o prodaji imovine ne samo na Kosovu, već i u ostalim zemljama bivše Jugoslavije...”* Podnosilac zahteva smatra da je kupoprodajni ugovor sklopljen i overen pred nadležnim sudom u Beogradu, shodno primenjivom zakonu.

21. Prema tome, podnosilac zahteva je zahtevao da “svaki navod, bilo od strane suda ili neke druge institucije da negira Integralu d. o. o. imovinska prava u vezi sa kupljenim prostorom, osporavajući pravni naslov za prenos imovinskog prava, je protivzakonit i kršenje je ustavnih odredaba. Tačnije, člana 22. i 46. Ustava Republike Kosovo.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva zadovoljio uslove za prihvatljivost predmeta, utvrđene Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu Suda.
23. S tim u vezi, Sud primećuje da je, shodno članu 113.7. Ustava i člana 47.2. Zakona, podnosilac zahteva iscrpeo sva zakonom predviđena pravna sredstva.
24. Sud dalje primećuje da je podnosilac zahteva podneo zahtev u roku predviđenom članom 49. Zakona.
25. Sud dalje mora da ispita da li je zahtev podnosioca ispunio uslove za prihvatljivost predviđene pravilom 36.2. Poslovníka o radu, koji glasi:
- “Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:*
- (a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili*
- (b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili*
- (c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagantovanih Ustavom, ili*
- (d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”*
26. Ustavni sud naglašava da nije četvrtostepeni sud, kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
27. Na osnovu činjenica podnetih u zahtevu Ustavni sud primećuje da je tokom postupka podnosilac zahteva u više navrata imao mogućnost da dostavi dokaze koje on smatra relevantnim za njegov slučaj. Činjenična i pravna obrazloženja odluke prve instance, kojom je odbijena tužba podnosioca zahteva, su detaljno navedena. U presudi u žalbenoj fazi Žalbeno veće je potvrdilo činjenično i pravno obrazloženje presude Sudskog veća, u smislu da nisu bile u suprotnosti sa njegovim nalazima. Prema tome, oba veća Posebne komore, Sudsko i Žalbeno veće, su uzeli u obzir i u stvari odgovorili na žalbe podnosioca zahteva zakonskim tačkama.
28. Sud naglašava da ima samo ograničenu vlast da se bavi navodnim greškama u činjenicama ili u zakonu, počinjenim od strane redovnih sudova, i da ne može zameniti stav domaćih sudova o vlasništvu podnosioca zahteva nad poslovnim prostorom svojim stavom (vidi ESLJP, Jantner protiv Slovačke, br. 39050/97, stav 32, presuda od 4. marta 2003. god.).

29. Prema tome, čak i pod pretpostavkom da su presude Posebne komore ugrozile podnosiocu zahteva pravo na imovinu, one su zasnovane na zakonu i proporcionalne su javnom interesu i zaštiti prava stvarnih vlasnika (*mutatis mutandis* ESLJP, slučaj Čadek i drugi protiv Republike Češke, stav 51, presuda od 21. novembra 2012. god.). Stoga, ove žalbe su očigledno neosnovane.
30. Tako da, Sud u skladu sa pravilom 36.2. (c) Poslovnika o radu odbacuje ovaj zahtev kao očigledno neosnovan.

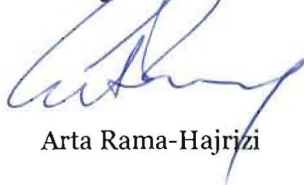
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. (7) Ustava, i u skladu sa pravilom 36. (2) Poslovnika o radu, jednoglasno

ODLUČIO

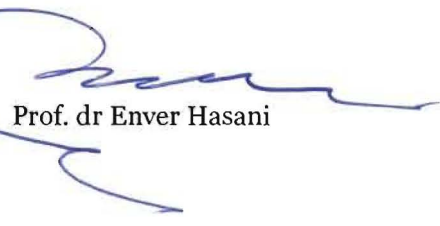
- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku strankama i
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20.(4) Zakona.
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Artta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani